

КЫШ, КЫШКЫ ТӘБИҒӘТ ТУРАҒЫНДА ШИҒЫРҒАР

КЫШ

Кемдер, селтәр бизәк яһап,
Тәзрәгә һуза корған.
Мамыктай карзар язуырып,
Түшәй ак, йомшак юрған.
Куян тунын алмаштырған,
Хәзер ул ап-ак кына.
Яңы йылға яңы кейем
Кейзем, ти зә мактана.
(Г.Якупова)

ТЫШТА КАР ЯУА

Тышта кар яуа,
Ниндәй саф һауа!
Әйзә сығайык,
Сана шыуайык;
Кырға барайык,
Юлдар ярайык.
Биттәр ал булһын,
Күңелле ял булһын!
(К.Даян)

КЫШ

Ап-ак кына кар яуған
Бөтә ерзе каплаған,
Юл ситендә ялтырай -
Көмөш түгелгән буғай.
Басыузар за актан ғына
Ябынған карзан юрған.
Вақыт еткәс мул уңышлы —
Йәшелдән булыр корған.
(Ф.Дәүләтсурина)

ОСА КҮКТӘ

Оса күктә, оса күктә
күбәләкме, кармы?
Йәй зә үттә, көз зә үттә,

шундай вакыт бармы?
Бар икән, бар икән,
Яуғаны ак кар икән,
Кар икән, кар икән,
Шундай вакыт бар икән.
(Х.Филәжев)

КАР ЯУА

Мамык кар яуа,
Шундай саф һауа.
Саналар һөйрәп,
Без киттек тауға.
Саналар оса,
Каршы ел выжлай.
Ә шатлык беззең
Күкрәккә һыймай.
Кемдәр куркмайзар
Елдән, һыуыктан,
Шулар барыһы
Тау шыуа сыккан.
(Ш.Биколов)

КЫШ

Таң менән тышка сыкһам,
Ап-ак булған ер өстө.
Кайзан алған кыш-рәссам
Шундай яғымлы төстө?
Ағастарзың буйына
Мамык шәлен ураған.
Ихатаның алдына
Карзан таузар бураған.
Тәзрәләрзең ситенә
Тау-кырзарзы төшөргән.
Кыйыктарзың башына
Аклы-күкле төс өргән.
Төн буйы алһыз-ялһыз
Бизәгән тирә-якты.
Тик шыршыларға ғына
Еткермәй калған акты.

(Р.Сөләймәнов)

КАР ЯУА

Кар яуа,
Кар яуа,
Карға тулған
Бар һауа.
Кар яуа,
Кар яуа,
Өстөбөзгә күк ауа!
Йомшак карзы,
Ынйыларзы
Өстөбөзгә түк, һауа!
Бына ниндәй
Икән күк:
Унда кары, эле күп!
Кар бөртөгө –
Ябалак,
Кайза остоң кабалаң?
Кар яуа,
Кар яуа,
Йәнгә сихәт һәм дауа!
(Т.Искәндәриә)

КЫШ

Өйөрөлөп - өйөрөлөп,
Яуа ак карзар.
Йомшак мамыкка төрөндө
Яландар, кырзар.
Тау баштары, йылға-күлдәр
Ябынды юрған.
Ағастарға, селтәрләнеп,
Эленде корған.
Карһылыузың ынйылары
Һибелә күктән.
Тыуған еремдең бизәге –
Кыш инде күптән.
(М.Тайсина)

МАТУР КӨН

Ыйы- ыйы карзар яуа,
Ғәжәп матур көн бөгөн.
Кулға тотоп алғы килә
Карзың һәр бер бөртөгөн.
Бәүелә- бәүеләп төшә,
Кар яуа- матур ниндәй!
Әйтерһең дә, кемдер күктә
Зур иләктән он иләй.
(С.Әлибай)

КЫШ

Кыш булғас,
Кар яуғас,
Бар ағас,
Яланғас!..
Кыш үтер,
Кар бөтөр,
Бөтә ер
Кейенер!..
(Р.Ғарипов)

КАР БӨРТӨГӨ

Мин кескәй кар бөртөгө,
Ак кына, йомшак кына.
Мине күреп калам тиһең,
Көтөп торсо сак кына.
Мин кескәй кар бөртөгө,
Ем-ем осамын гелән.
Карһылыузың, Кыш бабайзың
Кайза икәнән беләм.
(Ә. Таһирова)

БУРАН

Урамда буран,
Мин өйзә торам,
Тәзрә аша
Тик ауыз йырам.
Эй, ел выжылдай

Буран геүелдэй,
Асыулы бесэй
Кеүек мырылдай.
(Ғ.Тукай)

ШАЯН ЕЛ

Зәңгәр күктә ак болот
Ағыла офок тулып.
Ыңый карзарзы коя,
Елдәр һызғырып куя.
Ергә төшкәс, ак карзарзы
Кыуалатып йөрөтә.
Бәләкәстәргә шыуырға
Һырынты өйөп китә.
(Ә.Әсәзулина)

БУРАН

Өстөмдә - калын юрған.
Ябынған тәзрә корған.
Тышта ел көрттәр һырған,
Һепертеп килеп кырзан.
Эй, буран, буран, буран...
Әсәйем япты юрған.
Күземә монар тулған.
Эй, буран, буран, буран,
Тыныс йоко, тим, туған!
(Т.Искәндәриә)

ЕР ЙОКОҠО

Кырға ак карзан
Юрған ябылған,
Ер язға саклы
Йокоға талған.
Ул тормас, йоклар
Кыштар үтмәйсә,
Көнъяктан коштар
Кайтып етмәйсә.
Ер йоклай тыныс,
Күреп тәмле төш,

Уяныр әле,
Тукта, үтһен кыш.
(Ғ.Тукай)

КЫШ

Ағастарзың кейемдәрен
Көз алып калды сисеп,
Улар һалкын көндәрзә һуң
Түзерзәр инде нисек?
Кыш килгәс тә хайран калды,
Урманға бакты йәлләп.
Ағастарға яба һалды,
Ак мамыктан шәл бәйләп.
Бер көндө урман буйына
Һалып куйзы һырынты, -
Бына шулай ағастарзың
Аяғы лы йылынды.
(С.Әлибай)

КЫШ

Бәтә ер ак: кырзар, тау баштары,
Әйтерһең, ер ак шәл ябынған.
Ағастарға муйыл сәскәһендәй
Тәлгәш-тәлгәш суктар тағылған.
(Ф.Рәхимғолова)

КЫШ

Ерзең өстә ап-ак, ап-ак,
Эй, кар яуған да яуған.
Яландар, кырзар, урмандар
Шул кар астында калған.
Эштән арып яткан кеүек,
Тынғандар инде кырзар.
Мамык юрғанға төрөнөп.
Хәл йыя төслә улар.
Кояш та ялда шикелле,
Йылытмай ерзең өстөн.
Сығып кырзарзы карай за
Тиз генә ята төслә.

Ә елдәр йөрөй маһайып,
Бҗғыра ла һызғыра.
Ер өшөһөн тигән кеүек,
Кырзарзы пыр туззыра.
Яланғас кала ер йөзө,
Һалкындан китә туңып.
Ә кояш хәлһез шикелле,
Йылыта алмай уны...
(Н.Нәжми)